

Pazar 1

TKP'nin Sesi:

22. Ocak 1978 9'10

TKP MK organı "Atılım" gazetesinin

Bu yayınlamızda ~~haberlerimizin~~

1 Ocak sayı(

sinden bir derleme, "Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" konulu
yerumdan sonra, "Analar evlat acısının son bulmasını istiyor",
" Maden-İş grevinin dış başında yankıları sürüyor", "Doğuda
uygulanan faşist baskılar durdurulsun" (Kürtçe ve Türkçe)
""Eyro-komünizm nedir, ne değildir? " başlıklı yazılarımızı
dinliyeceksiniz.

Burası TKP'nin Sesi. "Atılım" gazetesinin 1 Ocak sayısından
derlemeyi okuyoruz.

Analar Evlat acısının son bulmasını istiyor

16 Kadınların Sesi" Gazete'sinin ocak 1978 sayısında faşist kurşunlarıyla can veren iki yurtsever gencin analarıyla yapılan konuşmalar yer alıyor. 1958 doğumlu ilerici yurtsever genç Nevzat Bulut'un annesi oğlunun öldürülmesiyle ilgili olarak şunları söylüyor:

"Oğlum milleti için, işçiler, yoksullar, ezilenler için uğraşıyordu. Onların iyiliği için uğraşıyordu. Öldürüldüğü gün nereye gittiğini bilmiyorduk. Ben sabah saat sekizde bakkalı açmaya gitmiştim. Komşumun oğlu geldi, Nevzat'ın vurulduğunu söyledi. Hastahaneye gittim yetişemedim....

Nevzat daha 19 yaşındaydı. Sözlerimi dinlerdi. Arkadaş gibi, şakalaşır, dertleşirdik. Anlatmadıklarını anlardım. Düşüncelerinin

doğru olduğunu biliyordum. Grevdekiler için para toplardı. Baskı yapılan bir kişiyi baskı yapanın elinden almaya çalışırdı. Kendi harçlığıyla kitap alıp alamayanlara verirdi. Bayramda Edirne köylerinden para toplayıp grevci işçilere yardım etmişti.... Kendisinden çok başkalarını düşünürdü. Fedakardı, küçük büyük, herkes severdi onu."

'Bugüne kadar birçok genç öldürüldü. Bu haberleri duyduğunda': "çok üzülürdü. İlericileri öldürenlerin kimler olduğunu bilindiğini, ama özellikle yakalanmadıklarını söylerdi. 'eğer biz birlik beraberlik içinde olmazsak, tek tek öldürürler' derdi....."

'Bir ana olarak bu cinayetlerin, diğer anaların da yüreğinin yanmasın için sınıfın engellenmesi için': "...analar birleşin derim. Amlar da bilinçlenmeli, evlatlarının yanında olmalı. Yüreğim çok acılı, fazla birşey söyleyemiyorum. Her kim olursa olsun, anaların yüreği yansın istemiyorum."

Faşist kurşunlarıyla can veren Sinan Hepşen'in annesi de şunları söylüyor:

"Bundan yedi yıl önce eşimi kaybettim. Büyük acılar içinde kıvrılırken üç çocuğum için yaşamam gerektiğini biliyordum. Eşimden kalan nalbur dükkânında çalışarak yedi yıl içinde büyük oğlum Sinan ve diğer çocuklarım için elimden geleni yaptım. Her türlü fedakârlığa katlandım. Yemedim yedirdim ve yirmi yaşına getirdim oğlumu. Ama 14 aralık gecesi acımasız, cani faşistler tarafından vuruldu Sinan'ım.... Üç ay önce nişanlanmıştı, yaza evleneceklerdi. Bana hep, 'anacığım iki-üç yıl daha gayret et, göreceksin seni nasıl mutlu edeceğim' derdi. Fakat hiçbirini yapamadan gencecik yaşta öldürdüler oğlumu... Sinan'ım boş zamanlarında kitap okur, inşaatta çalışırdı.... (o) gece arkadaşları Sinan'ın yaralı olduğu haberini getirdiler. Sabaha karşı oğlumun ölüm haberi geldi. O anda kendimi

kaybetmişim....Bu kana susamış faşistler daha birçok Sinan'in kanına girebilirler...Benim ve tüm ~~anaların~~ dileği bir an önce evlat acısının son bulmasıdır."

Değerli dinleyiciler,İlerici Kadınlar Derneğinin yayın organı Kadınların Sesi gazetesinin ocak 1978 sayısında konuyla ilgili ^{özetle} olarak/~~şöyle~~ ~~déniyor:~~" ...Tek suçları emekten,barıştan,demokrasiden yana uğraş vermek olan,daha yirmisine varmamış körpecik çocuklarımızın hesabı mutlaka sorulacaktır.Sahte barış çağrılarıyla göze hoş görünmeye çalışan faşist bozkurtların ve onların yordakçılarının gerçek yüzlerini herkes biliyor~~x~~ artık.~~Bunlar x iker iker iker iker x~~ Bu faşist katillerin "~~..~~görevleri tekelci sermayenin ve bunların bağlı oldukları emperyalist,saldırgan Amerika'nın uşaklığıdır.Uşaklık görevini yüklenen örgüt ve kişiler ve onlara göz yumanlar,işçi sınıfının savaşımının yanında yer alan öğrenci örgütlerinin üyelerini

kahpece öldürerek, bu savaşıma son vereceklerini umuyorlar. Ama demokrasi savaşımı bütün engellemelere rağmen yükseliyor. Biz kadınlar da ne çocuklarımızın acılarımızı, gözyaşlarımızı, ne kocamızın ne kardeşimizin/boynuna zincir yapmayacağız."

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

TKP'nin SESİ:

22.1.78 Nec.

"Öyro-komünizm nedir, ne değildir?"

D.D. Moskovada 6 dilde ~~yayınlanan~~ çıkan "Novoe Vreme" dergisi son sayısında, İspanya Komünist Partisi yöneticilerinden Manuel Askarate'nin "Öyro-komünizm" konusundaki konuşmaları üstüne bir eleştirisel yazı yayınlamıştır. Türk Burjuva basınında "Öyro-komünizmi göklere çıkaran yazıların son zamanlarda yoğunlaştığını gözönünde bulundurarak, "Novoe Vreme" dergisindeki bu yazıyı özet olarak dinleyicilerimize duyurmayı yararlı ~~kat~~ gördük. Yazıda şöyle deniyor:

"Amerikan ve Batı Avrupa ~~barjuva~~ basını, radyo ve televizyonları "Öyro-komünizm" yada "Avrupa Komünizmi" sakızını gevelemeye devam ediyorlar. Özünü anti-komünizmin, anti-sovyetizmin oluşturduğu bu akımın propagandasını yapan çeşitli kitap, yazı ve yorumlar

yayınlandı, çeşitli "sempozyumlar", "konferanslar" yapıldı. Daha da yapılacağı benziyor. Bu toplantıların hangi amaçla yapıldığını anlayabilmek için bunları örgütleyenlerin ve bunlara katılanların listesine bir göz atmak yeterlidir. Bunlar, burjuva ideologları ve politikacıları, NATO yedek generalleri, "Doyçe Velle" (Almanya'nın Sesi) gibi, CIA'nin denetim ve desteğindeki "Özgürlük" ve "Özgür Avrupa" gibi gerici, emperyalist propaganda merkezlerinin temsilcileridir. Bu toplantı ve sözümona "sempozyumları" düzenliyenlerin başında "ESSO" "Ford" "Barun" gibi çokuluslu emperyalist tekeller geliyor.

Son zamanlarda bu konuda yeni olan, söz konusu toplantılara bazı Batı Avrupa komünist partilerinden kimi yöneticilerin davet edilmesi ve katılmasıdır.

Söz konusu toplantılara en aktif bir şekilde katılanlar ^{dan} ~~arasın-~~

biri de İspanya Komünist Partisi MK ~~XXXX~~ Yürütme Kurulu Üyesi ve sekreteri Manuel Askarate'dir. Askarate daha önceleri de sosyalizme, özellikle Sovyetler Birliğine karşı düşmanca saldırılarda bulunmuştu. Sovyet basımında bunlara gereken yamıt verilmişti.

Ne var ki, Manuel Askarate'nin son zamanlarda "Avrupa komünizmi" konusunda Batı Almanyanın Köln, İsviçrenin Lugano kentlerinde düzenlenen toplantılardaki çıkışları ve Federal Almanyanın "Spigel" dergisine verdiği demeçteki çıkışını gözardı edemeyiz. Çünkü bunlarda Askarate sosyalist ülkelere ve en başta Sovyetler Birliğinde saldırılarında emperyalizmle, gericilikle birleşti. Askarate şöyle diyor: "Biz, İspanyol kominitleri, Marksizm-Leninizm kavramından vazgeçiyoruz. Leninizm ⁱⁿ bir çok yönleri ⁿⁱ ~~xxx~~ eskimiş sayıyoruz. Sovyetler Birliğinin deneyleri günümüz kollarına göre eskimiştir.."

Bu durumda şöyle bir soru ortaya çıkıyor: İspanya komünistleri Askarate'ye böyle şeyler söylemeye yetki vermişmidir? Özünde anti-komünist olan bu iddiaları okurken, Marks ve Engel'sin, bundan 130 yıl önce, işçi sınıfı hareketini ilerici devrim teorisıyla birleştirme büyüklüğünü hatırlamadan edmeyiz. İşçi sınıfı işte böylesi bir teoriyle çağımızın en güçlü devrimci gücü oldu. Çağımızda gerçekleştirilen bütün ^{köklü} ~~devrim~~ dönüşümler~~i~~, büyük devrimler~~i~~ Marksizm-Leninizm ilkelerine, böylesi devrimci bir teoriye dayanan partilerin yönetim ve öncülüğünde oldu. İspanya işçi hareketi, çetin şavarlardan geçerek bugünkü kazanımları elde edbildiyse, bütün bunlar Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi sayesinde olmuştur.

Askarate bugün işçi sınıfını Marksizm-Leninizm ilkelerinden

çağırmıyor. Ama geçmişin bütün deneyleri ve günümüzün pratiği, Marksizm -Leninizmin ana ilkel^{er}lerinden, sınıf savaşımın ve sosyalist devrimin tarihsel yasallıklarından vazgeçmenin, işçi sınıfının ve emekçi yığınların sosyal-reformun yoluna, yani burjuvazinin politikası ve egemenliğine boyun eğmeye iterek, komünist partisini de oportünizmin bataklığına sürükleyerek, yalnız yenilgi ve başarısızlıklar getirdiğini gösteriyor.

Askarate "Avrupa komünizmi, Marksizmin yeni bir akımıdır, sovyet modeline karşı bir akımdır. Batı Avrupa komünistleri kendi tezlerini saptamak istiyorsa Sovyet modelini açıkça eleştirmelidirler" diyor. Şunu hatırlatalım ki, Sovyetler Birliği ne "kendi modelini" ne de kendi ve uluslararası komünist hareketin deneylerinden elde edilen olumlu sonuçları kimseye kabul ettirmeye çalışmamıştır.

Bu deneyleri incelemek veya incelememek, kardeş partilerin tecrübelerinden yararlanıp yararlanmamak, her partinin kendi bileceği iştir.

Askarate "Sovyetler Birliği gerçek bir sosyalist ^{devlet} değildir" diyerek kadar işi ileri götürüyor. Bu konuda da Askaratenin anti-sovyetizm batağına nasıl hızla saplandığını, ~~gösterdiklerini~~ emperyalist propagandanın ağzıyla konuştuğunu gösterebilmek için şunu hatırlatalım: Ekim 1974'te Askaratenin de katıldığı İspanya Komünist Partisi Delegasyonu ile SBKP delegasyonu arasından yapılan görüşmelerden sonra açıklanan ortak bildiride ve görüşmeyle ilgili olarak İspanya Komünist Partisi Merkez Komitesinin kararında şöyle deniyordu "İspanya Komünist Partisi Sovyetler Birliğinin elde ettiği büyük başarılardan duyduğu memnuniyeti bir kez daha belirtir,

Anti-sovyetizmin, işçi sınıfının çıkarlarına ve emperyalizme, faşizme, ~~xx~~ gericiliğe karşı savaşılan hakların menfaatlerine düşman bir akım olduğunu açıklar ve bunu kesinlikle yerer..."

Bu durumda akla ister istemez şu sorular takılıyor: Birkaç ~~xxixxişinde~~ ~~Sovyetler~~ ~~Birliği~~ yıl içinde anti-komünizmin niteliği değişti mi? Kesinlikle hayır!

Emperyalizm ve gericilik, geri dönmez bir ~~hız~~ biçimde yerleşen ve giderek güçlenen sosyalizmi doğrudan, bu arada askersel saldırılarla güçten düşüremiyceğini anladı. Bunun için, bir yandan kapitalist ülkelerdeki emekçi yığınların önünde sosyalizmin çekici gücünü ^{çıkarmaya} zayıflatmak, öte yandan da komünist partileri birbirine karşı ve özellikle kapitalist ülkeler komünist partileriyle sosyalist ülkeler komünist partilerin arasını açarak uluslararası komünist hareketi bölmeye çalışıyorlar. Bu amaçla her yerde kendilerine yardımcı

arıyorlar. Askarate bunlardan biridir. Kamımızca Manuel Askarate reel sosyalizme saldırılarıyla İspanya işçi sınıfına, İspanya Komünist Partisine de büyük zararlar veriyor. Anti-sovyetizm~~inx~~ ile anti-komünizm yapışık, ikiz kardeştir. Anti-Sovyetizmle yola çıkan Askarateler eninde sonunda anti-komünizmin bataklığına saplanmışlardır.

SBKP, her zaman olduğu gibi bugün de, bundan böyle de uluslararası komünist hareketin birliği için elinden geleni yapmaya kararlıdır. Lenin "birlik büyük bir dava ve belgidir" der. SBKP Leninin bu öğütüne bağlıdır, bağlı kalacaktır. Ama birlik derken, Marksist-
birlik
lerle Marksizim düşmanları arasında değil, marksislerin devrimci
ve
ilke ülküler temelindeki birliği söz konusudur.

CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ

15 Ocak günlü "Cumhuriyet" gazetesinde Oktay Akbal ilginç bir olaya değiniyor. "Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü" konusunda Senatoda genel bir görüşme açılması önerisi önlenmiş. Düşük gerici faşist karması hükümet ~~arkaklık~~ partileri sayıtlavlarının, görüşme açılmasına karşı çıkmalarında şaşılacak bir şey yok. Çünkü bu ortaklık işbaşında olduğu dönemlerde yüzlerce yurtseveri kurşunlatmış, devlet organlarını ve komu kuruluşlarını, üniversite ve okulları faşist komando yuvası ~~mekanize etmiş~~ ve silah deposu haline getirmiş, devlet ~~mekaniz-~~ *haline* ~~nasıl~~ soyup-soğana çevirmiş, emperyalist tekellere ve yerli işbirlikçilerine sağladığı vurgunlarla memleketi bunalımların çıkmazına sürüklemiştir. Bu gerçekleri ve Demirellerin, faşist Türkeşlerin

Yüce Divanda nasıl bir cezaya çarptırılacaklarını iyi bildikten sonra AP, MHP ve MSP senatörlerinin genel görüşme açılması önerisine karşı çıkmalarını anlamak daha da kolaylaşıyor. Kontenjan senatörlerinin tutumunda da şaşılacak bir şey yok. Nitekim bunlar ^{da} cumhurbaşkanının atadığı ve gerici güçlerin, tekelci sermaye çevrelerinin, işbirlikçilerin temsilciliğini yapan politikacılarıdır. Olayın ilginç tarafı, Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü konusunda Senatoda genel görüşme açılması önerisinin CHP li senatörlerce yapılması ve yine bu kişilerce hasıraltı edilmesi. CHP senatörü Güneş, bu tutumlarına gerekçe olarak MC hükümetinin artık işbaşında olmadığını göstermeye çalışıyor. Bu sözler her şeyden önce baş katil Demireli, Türkeşi temize çıkaracak, faşist komandoları, politik suçluları akliyyacak bir niteliğe sahiptir. Eğer sağcı sosyal demokratlar bu çizgide kalmaya devam ederlerse, faşist

hiç bir sonuç elde edemezsin. Bugün ulusumuzu tehdit eden baş tehlike faşizmdir. Bu tehlikeye karşı gericilerle, faşistlerle uzlaşarak değil ona karşı kesin ve ödünsüz savaşarak çıkmak gerek. Bugün halkımızın baş düşmanı emperyalizmdir, faşizme tırmanan işbirlikçi burjuvazi, tekelci sermaye çevreleri, ~~Kamiraklı~~ erkten düşen Demireller, Türkeşlerdir. Bunlara karşı savaş günceldir, zorunludur. Halkımız faşist 141 ve 142 gibi faşist maddelerin kaldırılmasını, Ramondo yuvalarını kapatılmasını, katillerin cezalandırılmasını, emirel ve Türkeşin Yüksek Divana verilmesini, işçi haklarının, emekçi özgürlüklerinin genişletilmesini, TKP ye özgürlük sağlanmasını, NATO dan çıkılmasını, barışçı ve bağımsız bir dış politika izlenmesini istiyor. İşçilerin, köy emekçilerinin, ^{İşçi} yurtsever güçlerin haykırdıkları, uğrunda savaş tıkları ilkeler bunlardır. Hükümet bu istemleri görmezlikten gelemey göz ardı edemez.

faşizme tırmanmanın önüne geçilemez, artık CHP sayılabileceklerinin kulakları dibinde patlayan silah sesleri ve bombaların önu alınmaz. Nitekim, memleketteki olup bitenler gericilerin, faşistlerin hükümetin kurulmasından sonra genel bir saldırıya geçtikleri gerçeğini doğruluyor.

CHP'nin üst yöneticileri 12 Mart kanlı sıkıyönetim döneminden sonra da "geçmişin yaralarını deşmeye gerek görmediklerini" söylemişler, katillerin yakalanıp hak ettikleri cezaya çarptırılması yollarına gitmemişlerdi. Ama sonra ne oldu? Faşist komandolar daha da azgınlaştı, ~~memleketin~~ sıra-sıra kontrgerilla işkence yuvaları kuruldu, demokratik üniversite, halka dönük eğitim diyen öğrenciler, hakkını arayan işçiler, NATO dan çıkmış, üslerden arınmış bağımsız ve barışçı bir Türkiye diyen ilerici, yurtsever güçler buralarda çağ dışı işkencelere tabii tutuldular. Faşist devlet güvenlik mah-

kemelerinin uygulanmaya konulması "geçmiş²~~anxaxax~~ sünger çekenlerin" yanlışı tutumlarının doğurduğu bir sonuçtur. Şimdi de gidiş o gidiştir. Hükümet programında can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması sorunu başa alınmış. Ama bugüne kadar bu alanda somut bir şey yapılmış değildir. Tersine, kimi hükümet yöneticilerinin demeclerinde faşizm tehlikesinden söz edilirken "komünizm tehlikesi" in gevezeliği de ortaya sürülüyor, faşizmle -komünizm aynı paralele konmak^{sl} girişimi gözleniyor. Böylesi bir zihniyet elbette anaların babaların, tüm yurttaşların istediği evlât acısına son veremez. Elini kolunu sallaya-sallaya sokakta dolaşan katili kulağından tutup hak ettiği cezaya çaptırmazsan, devlet mekanizmasında kilit noktaları ellerinde tutan gericileri, faşistleri ayıklaamazsan, faşist yuvaları kapatmazsan can güvenliğinde^{den}, öğrenim özgürlüğünde^{den}

"Atılım"ın 1 ocak sayısı çıktı

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı olan "Atılım" gazetesinin ocak sayısı çıktı. Bu sayıda ana belgi; "Komünist! Partini daha da güçlendir. İşçi sınıfının birliğini kur! Ulusal demokratik cephe yolunda savaş!" belgisidir. "Savaş Yılı" başlığını taşıyan başyazıda şöyle deniyor: "1977 yılı Türkiye işçi sınıfı için, özellikle onun öz beöz partisi TKP için, çetin olduğu kadar onur dolu bir savaş yılı oldu. Yapılan tarihsel konferans, partinin gelişme sürecine Leninci damgasını vurdu. Bu geçen yılın savaşçıları, Konferansın aldığı kararların doğruluğunu, çizdiği strateji ve taktiğin Leninci savaş yörünge-sine oturtulmuş olduğunu açık seçik gösterdi. Partinin kadroları genişledi. Fabrikalara girme süreci hızlandı. Daha önemlisi, parti örgütleri

yığın hareketlerini örgütleme,yeni savaş yöntemleri uygulama,planlı adım atma ustalığını öğrenmeye başladı.Leninci ilkesellik,parti programına,parti tüzüğüne doğrulukla bağlılık komünistlerin yaşamına giriyor."

Yerel seçimlerin sonuçlarına değerlendiren yazıda;yerel seçim sonuçlarının geniş emekçi yığınlarının demokratik dönüşümlerin yapılması yönündeki istemlerini tam olarak yansıtmadığı belirtiliyor ve TKP MK'nin seçim çağrısına değinilerek şöyle deniyor:"anti-faşist,ant emperyalist,demokratik güçlerin eylem birliği sağlanabilseydi,sosyalist akım emekçi yığınlarının demokratik dönüşüm istemlerini örgütlemek ve onu seçim planında değerlendirmek ve geniş bir halk hareketi yaratmak olanağını bulabilirdi."

"Atılım"gazetesinde DİSK Kongresi'ni değerlendiren yazıda da #

Özetle şöyle deniliyor: "TKP, sınıf çizgisindeki sendikal hareket içinde beliren bu birbirine taban tabana gelişik iki eğilimden bölücülüğe kesin karşı çıktı, birlik yanlısı sendikacıları destekledi, sendikalarda komünist, sosyalist, sosyal-demokrat ve partısiz işçilerin sınıf çıkarları temelinde kardeşçe birliğini savundu. Şimdi, sendikal hareket açısından görev, işçi sınıfının birliğini pekiştirmek, saldırıların, yürütülen bölücü girişimlerin açtığı yaraları onarmak, burjuvazinin her türlü etkisini sabırlı bir savaşım ile işçi sınıfının sıralarından temizlemek, uzak tutmaktır. "

Türkiye Komünist Partisi MK yayın organı olan Atılım'ın ocak sayısında yer alan/yazıların başlıkları ise şöyle: "MESS'e karşı grev", "İşçi-köylü bağlaşıklığı yolunda", "Bir yalan içinden", "MHP Kürdistan'a giremeyecektir". Yerel seçimlerin Türkiye Kürdistan'ındaki sonuçlarını değerlendiren bu yazıda şöyle deniyor: "Faşist tırmanmaya, ulusal

baskı ve teröre karşı Kürt halkının, bütün ulusal azınlıkların demokratik hak ve özgürlükleri için, hak eşitliği için gerçekten savaşanlar, tezgahlanan bu oyunlar üzerinde önemli durmalıdırlar. Maoçu kışkırtmalara, bölücülüğe her türlü ayrılıkçılığa, burjuva ulusçuluğuna karşı çıkmalıdırlar."

"Savaş Birliği" başlığını taşıyan yazıda da, işbirlikçi burjuvazinin ilerici gençlik hareketine karşı yönelttiği çok yönlü saldırılar üzerinde duruluyor ve "ilerici gençlik işçi sınıfının, halkımızı savaşlarıyla sık sıkıya bağlanmakla bugünkü düzeye ulaşmıştır." deniliyor.

TKP'nin 28 Kasım tarihli "Seçim Çağrısı" ile, TKP'nin Programı Programıyla ilgili "Program ve sorunlar başlıklı yazı da "Atılım"ın bu sayısında yer alıyor.

"Troçkizm var mı, yok mu?" başlıklı yazıda şöyle deniliyor:

"Troçkizmin tezleri tümüyle ya da bir bölümüyle Macculuğun, pekçok
 goşist grupçuğun içinde, su ya da bu sapmayla "ideolojik bağlaşıklık"
 halinde yaşıyor. Bu Türkiye'de de böyledir. Ülkemizde kimileri her
 durumda silahlı eyleme çağrılarıyla, toplumsal gelişmenin nesnel yasa-
 larını gözardı etmekle, kimileri işçi sınıfının öncü rolünü veya bağ-
 laşıklarının, başta köylülüğün devrimci potansiyelini yadsamakla, işçi
 köylü bağlaşıklığını ~~küçümsemekle~~ küçümsemekle, kimileri her türlü
 uzlaşmaya karşı çıkmakla, kimileri de aşamaların öznel isteklerle at-
 lanabileceği savlarıyla, komünist hareketin birden fazla "müfrezeleri"
 görüşüyle Troçkizmden az ya da çok esinleniyorlar. En önemlisi Troç-
 kizm anti-sovyetizmin her türünde ve komünist partisine düşmanlık
 politikasının her kıvrımında asalak böcekler gibi yaşıyor."

"Atılım"ın Ocak sayısında "Lenin Köşesi"nde "Uzlaşmalar ve ni-

telikleri"üzerinde duruluyor."Kadın Hareketi"başlıklı yazıda ise ilerici kadın hareketinin birlik yolundaki gelişmelerdeki önemi vurgulanıyor.

Dış konularda ise "Sovyetler Birliği'nde 1978 hedefleri","Orta-doğu ve gerçekler","Kalıcı barış savaşımı" başlıklı yazılar yer alıyor.

"Atılım"ın ocak sayısında Parti Yaşamı bölümünde "İşçi Kapağı" başlığı altında, işçilerin verdikleri bağışlarla "Atılım"a sahip çık-malarının önemi anlatılıyor."Komünistler ve yığın savaşımı"yazısında ise ülkemizdeki yığın savaşımaları ele alınıyor ve yığınlar içinde komünistlerin çalışmaları şöyle özetleniyor:"Komünistler hem yığın-lardan öğrenir,hem de bu dersleri çıkarma da ,dostla düşmanı ayırmada yığınlara yol gösterirler.Hem savaşlarında yığınlara dayanırlar,hem de onların savaşlarının içinde,en ön sıralarında yer alırlar."

"Atılım"da yer alan militanlardan gelen haberler ise şöyle:

Zordestiya Faşist Li Ser RojhelathêBê Sîkînanandinê

Zordestiya nîjadparêz û faşist li bajarên rojhelathê
roj bi roj thê zêdekirinê. Va zûlma xwînî bi sedsalane khû li
ser gelê Kûrd'e. Hêzên phaşverû, nîjadparêz û şoven dixazin khû,
gelê Kûrd bi vîyanî^{bi vîyanî} vê zordestiyê bîkhan Tirk. Cendirmeyên^{Boy vîyanî ji} û qomandoyên
dewlethê bi tîfangan, bi gûllan thênî ser gûndên Kûrdan.

Dûr nine, nêzik, çendek roj phêşta, li bajarê Dîyarbekrê, Lîceyê
cendirmeyên dewlethê, dor li gûndê Fîrîk vedan. Hatîn ser vî
gûnda. Bi zordariyê, bi zûlmê, bi lêgerînê û lêxistinê hatin.

Berê gûndî jî xwanîyan dernîyanî der, hinik cendîrman bi
 tifangan dora wan çerixandin. Lê cendîrmeyên din jî ketinê hûndirê
 xwanîyên gûndîyan. Her thîştên wan hilavîthin, mal, cil û çiyê
 wan khû heye, gişt thîşt, serî anîn bi, bin jî anîn ser...

Lê cendîrman bi zora dewlethê, bi zora tifangê, tenê lêgerîna
 xwanîyan nekhîrîn, pereyên gûndîyan jî girthin. Wan, dewuphenc hezar
 paunethê mûxtarê gûnde Fîrîk Sîdîq Pîyale û dil jî vîyanî phênc .
 hezar paunêthê. ^{legerim} Terahîm Almay jî dizîyan.

Jî vê talanê şûndathîr jî, cendîrman gûndîyên Fîrîk, zarû,
 jin, khal negothîn, li giştîyan xistin. Dirêjî bin feleqey khîrîn,
 herdêra gîjkhîrîn, danî bin phînan. Ezîyethê nedfînê khîrîn.

Khalê heftê saleynî Selîm Pîyale avîtin herdê. Qomandok derketî ser ^{gundirê khal} phîştê wî, ew da bin phînan, lî wî xîst... Dû van dizîyan û terorê jî, jî gûnd derketin çum.

Partiya Komînîsta Tirkîyay derdikevî dijî vê zordestîya nîjadparêz û şoven, dixwazî khû, va zordestîya ser gelê Kûrd yêktaf bê sîkinandîne, jî zulmîkharan hesaw be phîrsandîne.

Partiya Komînîsta Tirkîyay, hevragîrthîna gelên Tirk û Kûrd da xwazî, boy çêkharîna vê hevragîrtîne dixebitî.

TKP'nin Sesi:

22.1.78 No.

"Öyro-komünizm nedir ne değildir?"

D.D. Moskovada 6 dilde yayımlanan çıkan "Novoe Vreme" dergisi son sayısında, İspanya Komünist Partisi yöneticilerinden Manuel Askarate'nin "Öyro-komünizm" konusundaki konuşmaları üstüne bir eleştirisel yazı yayınlamıştır. Türk Burjuva basımında "Öyro-komünizmi göklere çıkaran yazıların son zamanlarda yoğunlaştığını gözönünde bulundurarak, "Novoe Vreme" dergisindeki bu yazıyı özet olarak dinleyicilerimize duyurmayı yararlı kıt gördük. Yazıda şöyle deniyor:

"Amerikan ve Batı Avrupa burjuva basım, radyo ve televizyonları "Öyro-komünizm" yada "Avrupa Komünizmi" sakızını gevelemeye devam ediyorlar. Özünü anti-komünizmin, anti-sovyetizmin oluşturduğu bu akımın propagandasını yapan çeşitli kitap, yazı ve yorumlar

yayınlandı, çeşitli "sempozyumlar", "konferanslar" yapıldı. Daha da yapılacağı benziyor. Bu toplantıların hangi amaçla yapıldığını anlaşılabilmek için bunları örgütleyenlerin ve bunlara katılanların listesine bir göz atmak yeterlidir. Bunlar, burjuva ideologları ve politikacıları, NATO yedek generalleri, Doyçe Velle" (Almanya'nın Sesi" gibi, CIA'nin denetim ve desteğindeki "Özgürlük" ve "Özgür Avrupa" gibi gerici, emperyalist propaganda merkezlerinin temsilcileridir. Bu toplantı ve sözümona "sempozyumları" düzenliyenlerin başında "SSO" "Ford" "Barun" gibi çokuluslu emperyalist tekeller geliyor.

Sen zamanlarda bu konuda yeni olan, söz konusu toplantılara bazı Batı Avrupa komünist partilerinden kimi yöneticilerin davet edilmesi ve katılmasıdır.

Söz konusu toplantılara en aktif bir şekilde katılanlar ^{dan} ~~arasın-~~

biri de İspanya Komünist Partisi MK Hızlı Yürütme Kurulu üyesi ve sekreteri Manuel Askarate'dir. Askarate daha önceleri de sosyalizme, özellikle Sovyetler Birliğine karşı düşmanca saldırılarda bulunmuştu. Sovyet basımında bunlara gereken yamıt verilmişti.

Ne var ki, Manuel Askarate'nin son zamanlarda "Avrupa komünizmi" konusunda Batı Almanya'nın Köln, İsviçrenin Lugano kentlerinde düzenlenen toplantılardaki çıkışları ve Federal Almanya'nın "Spigel" dergisine verdiği demeçteki çıkışına gözardı edemeyiz. Çünkü bunlarda Askarate sosyalist ülkelere ve en başta Sovyetler Birliğinde saldırılarında emperyalizmle, gericilikle birleşti. Askarate şöyle diyor: "Biz, İspanyol komünitleri, Marksizm-Leninizm kavramından vazgeçiyoruz. Leninizm ⁱⁿ bir çok yönleri ⁿⁱ eskimiş sayıyoruz. Sovyetler Birliğinin deneyleri günümüz kollarına göre eskimiştir.."

Bu durumda şöyle bir soru ortaya çıkıyor: İspanya komünistleri Askarate'ye böyle şeyler söylemeye yetki vermişmidir? Özünde anti-komünist olan bu iddiaları okurken, Marks ve Engel'sin, bundan 130 yıl önce, işçi sınıfı hareketini ilerici devrim teorisiyle birleştirme büyüklüğünü hatırlamadan edmeyiz. İşçi sınıfı işte böylesi bir teoriyle çağımızın en güçlü devrimci gücü oldu. Çağımızda gerçekleştirilen bütün ^{köklü} ~~devrim~~ dönüşümler, büyük devrimler Marksizm-Leninizm ilkelerine, böylesi devrimci bir teoriye dayanan partilerin yönetim ve öncülüğünde oldu. İspanya işçi hareketi, çetin şavarlardan geçerek bugünkü kazanımları elde edbildiyse, bütün bunlar Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi sayesinde olmuştur.

Askarate bugün işçi sınıfının Marksizm-Leninizm ilkelerinden

çağırıyor. Ama geçmişin bütün deneyleri ve günümüzün pratiği, Marksizm -Leninizmin ana ilkelerinden, sınıf savaşının ve sosyalist devrimin tarihsel yasallıklarından vazgeçmenin, işçi sınıfına ve emekçi yığınları sosyal-reformunz yoluna, yani burjuvazinin politikası ve egemenliğine boyun eğmeye iterek, komünist partisini de oportünizmin bataklığına sürükleyerek, yalnız yenilgi ve başarısızlıklar getirdiğini gösteriyor.

Askarate "Avrupa komünizmi, Marksizmin yeni bir akımıdır, sovyet modeline karşı bir akımdır. Batı Avrupa komünistleri kendi tezlerini saptamak istiyorsa Sovyet modelini açıkça eleştirmelidirler" diyor. Şunu hatırlatalım ki, Sovyetler Birliği ne "kendi modelini" ne de kendi ve uluslararası komünist hareketin deneylerinden elde edilen olumlu sonuçları kimseye kabul ettirmeye çalışmamıştır.

Bu deneyleri incelemek veya incelememek, kardeş partilerin tecrübelerinden yararlanıp yararlanmamak, her partinin kendi bileceği iştir.

Askarate "Sovyetler Birliği gerçek bir sosyalist ^{devlet} değildir" diyecek kadar işi ileri götürüyor. Bu konuda da Askaratenin anti-sovyetizm batığına nasıl hızla saplandığını, ~~güçsüzlüğünü~~ emperyalist propagandanın ağzıyla konuştuğuna gösterebilmek için şunu hatırlatalım: Ekim 1974'te Askaratenin de katıldığı İspanya Komünist Partisi Delegasyonu ile SBKP delegasyonu arasından yapılan görüşmelerden sonra açıklanan ortak bildiride ve görüşmeyle ilgili olarak İspanya Komünist Partisi Merkez Komitesinin kararında şöyle deniyordu "İspanya Komünist Partisi Sovyetler Birliğinin elde ettiği büyük başarılardan duyduğu memnuniyeti bir kez daha belirtir,

Anti-sovyetizmin, işçi sınıfının çıkarlarına ve emperyalizme, faşizme, ~~xx~~ gericiliğe karşı savaşılan hakların menfaatlerine düşman bir akım olduğunu açıklar ve bunu kesinlikle yerer..."

Bu durumda akla ister istemez şu sorular takılıyor: Birkaç
~~xxixxiindaxx~~ ~~xxvayaklarxx~~ ~~Birliğin~~ yıl içinde anti-komünizmin niteliği
 değişti mi? Kesinlikle hayır!

Emperyalizm ve gericilik, geri dönmeyen bir halk biçiminde yerleşen ve giderek güçlenen sosyalizmi doğrudan, bu arada askersel saldırılarla güçten düşüremiy ceğini anladı. Bunun için, bir yandan kapitalist ülkelerdeki emekçi yığınların önünde sosyalizmin gerçek gücünü zayıflatmak, öte yandan da komünist partileri birbirine çikarmaya karşı ve özellikle kapitalist ülkeler komünist partileriyle sosyalist ülkeler komünist partilerin arasını açarak uluslararası komünist hareketi bölmeye çalışıyorlar. Bu amaçla her yerde kendil rına yardımcı

arıyorlar. Askarate bunlardan biridir. Kamazca Manuel Askarate reel sosyalizme saldırılarıyla İspanya işçi sınıfına, İspanya Komünist Partisine de büyük zararlar veriyor. Anti-Sovyetizmle anti-komünizm yapışık, ikiz kardeşlerdir. Anti-Sovyetizmle yola çıkan Askarateler eninde sonunda anti-komünizmin baskılarına saplanmışlardır.

SEKP, her zaman olduğu gibi bugün de, bundan böyle de uluslararası komünist hareketin birliği için elinden geleni yapmaya kararlıdır. Lenin "birlik büyük bir dava ve belgidir" der. SEKP Leninin bu öğütüne bağlıdır, bağlı kalacaktır. Ama birlik derken, Marksistlerle Marksizim düşmanları arasında değil, marksistlerin devrimci ve ilke ülküler temelindeki birliği söz konusudur.

Analar Övlat acısının son bulmasını istiyor

Kadınların Sesi Gazete'sinin ocak 1978 sayısında faşist kurşunlarıyla can veren iki yurtsever gencin analarıyla yapılan konuşmalar yer alıyor.1958 doğumlu ilerici yurtsever genç Nevzat Bulut'un annesi oğlunun öldürülmesiyle ilgili olarak şunları söylüyor:

"Oğlum milleti için,işçiler,yoksullar,ezilenler için uğraşıyordu.Onların iyiliği için uğraşıyordu.Öldürüldüğü gün nereye gittiğini bilmiyorduk.Ben sabah saat sekizde bakkalı açmaya gitmiştim.Komşumuzun oğlu geldi,Nevzat'ın vurulduğunu söyledi.Hastahaneye gittim yetişemedim....

Nevzat daha 19 yaşındaydı.Sözlerimi dinlerdi.Arkadaş gibi,şakalaşır,dertleşirdik.Anlatmadıklarını anlardım.Düşüncelerinin

doğru olduğunu biliyordum. Grevdekiler için para toplardı. Baskı yapılan bir kişiyi baskı yapanın elinden almaya çalışırdı. Kendi harçlığıyla kitap alıp alamayanlara verirdi. Bayramda Edirne köylerinden para toplayıp grevci işçilere yardım etmişti.... Kendisinden çok başkalarını düşünürdü. Fedakardı, küçük büyük, herkes severdi onu."

"Bugüne kadar birçok genç öldürüldü. Bu haberleri duyduğunda": "çok üzülürdü. İlericileri öldürenlerin kimler olduğunu bilindiğini, ama özellikle yakalanmadıklarını söylerdi. 'eğer biz birlik beraberlik içinde olmazsak, tek tek öldürürler' derdi....."

"Bir ana olarak bu cinayetlerin, diğer anaların da yüreğinin yanmasından dolayı sinin engellenmesi için": "...analar birleşin derim. Analar da bilinçlenmeli, evlatlarının yanında olmalı. Yüreğim çok acılı, fazla birşey söyleyemiyorum. Her kim olursa olsun, anaların yüreği yansın istemiyorum."

Faşist kurşunlarıyla can veren Sinan Hepsen'in annesi de şunları söylüyor:

"Bundan yedi yıl önce eşimi kaybettim.Büyük acılar içinde kıvranıırken üç çocuğum için yaşamam gerektiğini biliyordum.Eşimder kalan nalbur dükkânında çalışarak yedi yıl içinde büyük oğlum Sinan ve diğer çocuklarım için elimden geleni yaptım.Her türlü fedakârlığa katlandım.Yemedim yedirdim ve yirmi yaşına getirdim oğlumu.Ama 14 aralık gecesi acımasız,cani faşistler tarafından vuruldu Sinan'im....Üç ay önce nişanlanmıştı,yaza evleneceklerdi. Bana hep, 'anacığım iki-üç yıl daha gayret et,göreceksin seni nasıl mutlu edeceğim' derdi.Fakat hiçbirini yapamadan gencecik yaşta öldürdüler oğlumu...Sinan'im boş zamanlarında kitap okur, inşaatta çalışırdı....(o) gece arkadaşları Sinan'ın yaralı olduğu haberini getirdiler.Sabaha karşı oğlumun ölüm haberi geldi.O anda kendimi

kaybetmişim....Bu kana susamış faşistler daha birçok Sinan'ın kanına girebilirler...Benim ve tüm annelerin dileği bir an önce evlat acısının son bulmasıdır."

Değerli dinleyiciler, İlerici Kadınlar Derneğinin yayın organı Kadınların Sesi gazetesinin ocak 1978 sayısında konuyla ilgili özetle olarak/şöyle deniyor: "...Tek suçları emekten, barıştan, demokrasiden yana uğraş vermek olan, daha yirmisine varmamış körpecik çocuklarımızın hesabı mutlaka sorulacaktır. Sahte barış çağrılarıyla göze hoş görünmeye çalışan faşist bozkurtların ve onların yordakçılarının gerçek yüzlerini herkes biliyor artık! ~~Bu faşist katillerin~~ Bu faşist katillerin "...görevleri tekeldci sermayenin ve bunların bağlı oldukları emperyalist, saldırgan Amerika'nın uşaklığıdır. Uşaklık görevini yüklenen örgüt ve kişiler ve onlara göz yumanlar, işçi sınıfının savaşımının yanında yer alan öğrenci örgütlerinin üyelerini

kahpece öldürerek, bu savaşıma son vereceklerini umuyorlar. Ama demokrasi savaşımı bütün engellemelere rağmen yükseliyor. Biz kadınlar da ne çocuklarımızın acılarımızı, gözyaşlarımızı, ne kocamızın ne kardeşimizin/boynuna zincir yapmayacağız."

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

TKP'nin STSi:

22.1.78 Nec.

Maden-İş grevinin dış basında yankıları sürüyor:

D.D. DİSK'e bağlı Maden-İş sendikasına üye onbinlerce metalürji işçisinin yedi aydan beri sürdürdüğü şanlı grevi yardımında tüm işçi sınıfının, demokratik güçlerin büyük desteğini görürken dış basında da geniş yankılar uyandırmaya devam ediyor. Kapitalist ülkelerin ilerici basın ve sosyalist ülkelerin gazete ve dergileri yiğit maden işçilerimizin bu büyük direnişi hakkında okuyucularına sürekli bilgiler vermektedir. Bu yayımlarımızda Moskovada çıkan haftalık "Za Rubejom" dergisinin 13-19 Ocak 1978 tarihli sayısında yer alan bir yazıyı özetliyerek sunuyoruz. Yazıda şöyle deniyor:

" Türkiye'de 40 bin metalürji işçisinin 30 Mayıs 1977'de başlattığı büyük grev, 7 aydan beri sürmektedir. Grev savaşım

DİSK'e bağı Türkiye Maden-İşçileri Sendikası yönetmektedir.

Bu sendikada örgütlenmiş olan metalurji işçileri, Türkiye proletaryasının en ilerici, en bilinçli ve savaşlar içinde en çelikleşmiş kesimini oluşturmaktadır.

Emekçilerin haklarını en kararlı bir biçimde savunan Maden-İş sendikası, yürürlükteki toplu iş sözleşmesi sistemine uyulması, çalışma haftasının 45 saat indirilmesi, çalışma koşullarının iyileştirilmesi, tatil günlerinde çalışanlar için ek ücret ödenmesi, sosyal hakların genişletilmesi istemleriyle ortaya çıktı.

Yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin çıkarlarını temsil eden ve Türkiye'deki gerici-faşist kuruluşları finanse eden patronlar örgütü MİSS, Maden-İş'i ekonomik ve parasal bakımdan çökertmeyi, Maden-İş'te örgütlenen işçilerin birliğini parçalamayı ve genel

olarak da DİSK'e ağır bir darbe indirmeyi amaçlıyordu. Yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin örgütü, böylece DİSK'in örgütlediği ve Türkiye işçi sınıfı tarihinde ilk yarım milyondan fazla işçi ve emekçinin katıldığı görkemli 1 Mayıs gösterine karşı sinsi bir plan uygulamaya koyuldu.

Patronlar büyük grevi engellemek için grev karıcılığına, her türlü provokasyon yöntemlerine, kışkırtıcı nitelikte haber, karak broşür yayınlamaya, işçileri ve ailelerini mektupla tehdit etme girişimlerine ve akla gelebilecek her türlü oyunlara başvur-
dular. Bununla işçiler arasında yalçınlık, kararsızlık ve bozgun yaratabileceklerini samyorlardı. Ne var ki, bunların hiç biri sokm-di. Bunun üzerine patronların örgütü MTSS, elindeki son silâhı

kullanmaya karar verdi ve 1977'nin Kasımında 13 işyerinde lokavta gitti. Patronlar, grev kararı alınan, ancak uygulamaya konmayan bu 13 işyerinde lokavt ilan ederek binlerce işçiyi ailesiyle birlikte açlığa mahkûm etti. Ne var ki, bu daldırı karşısında da metalürji işçileri dize gelmediler, "MİSS'i biz dize getireceğiz" diyerek öz sendikal örgütlerinde ~~haz~~ daha sıkı kenetlenerek, çok ağır koşullara karşı kararlı, örgütlü, disiplinli ve dayanılmaz ~~grev~~ grev savaşım sürdürüyorlar.

Türkiye metalürji işçilerinin bu grevi, Türkiye işçi sınıfı hareketi tarihinde en yığinsel ve en uzun grev savaşlarından biri olmuştur. Bu grev, ulusal bağımsızlık, özgürlük ve sosyal ilerleme savaşıyla birleşerek, ekonomik-politik bir nitelik kazanmıştır. Aynı zamanda bu grev, gericiliğe ve faşizme karşı savaşta Türkiye

İşçi sınıfı için çetin bir sınavdır.

Türkiye metalürji işçilerinin büyük grevi, Türkiye işçi sınıfı hareketi tarihinde şimdiye kadar görülmemiş boyutlarda ulusal ve uluslararası dayanışmaya neden oldu. DİSK'e bağlı bütün sendikalar maddi olanaklarını Maden-İş grevini desteklemek üzere Maden-İş'in emrine verirken, işçiler, memurlar, öğretmenler aylık kazançlarının bir bölümünü grevci işçilere yardım olarak veriyorlar. Köylüler grevci işçilerin ailelerine yiyecek yardımında bulunuyorlar. Küçük esnaf, mahalle bakkaları, ilericiler sanatçılar, hatta bazı küçük işletme sahipleri olanakları ölçüsünde bu yardım kampanyasına katılıyorlar. Batı Avrupadaki Türkiyeli işçiler, bunların ilericiler örgütleri Maden-İş'li grevci işçilerle sürekli dayanışma kampanyalarını yürütüyor, para ve diğer yardım toplayıp grevci işçilere gönderiyorlar..."

Kerem: basında bu kampanyaya çok katılıyor.
Sadece "Politika gazetesinin açtığı yardım kampanyası"ndan 70 milyon lira para toplanmıştır.

D.D. Moskovada çıkan "Za Rub-jem" dergisinin son sayısında yer alan yazıda daha sonra şöyle deniyor:

Türkiye metalürji işçilerinin bu şanlı grevini birçok ülkelerin sendikaları, toplumsal örgütleri ve uluslararası sendikal kuruluşlar büyük ölçüde destekledi, destekliyorlar. Sosyalist ülkeler sendikal örgütleri grevci işçilere yiyecek, giyecek ve parasal yardımlar gönderiyorlar. Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu Türkiye'deki grevci işçiler için önemli parasal yardımda bulundu ve tüm üye sendikaları bu kampanyaya katılmaya çağırdı. Kapitalist Genel Ülkeler sendikaları, örneğin Fransa İşçi Sendikaları Federasyonu SJT, Maden-İş'le çok yönlü bir dayanışma içinde olduğunu açıkladı. Böylece ulusal ve uluslararası işçi dayanışması Türkiye metalürji işçilerinin savaş azmini ve başarıya olan inançlarını kat kat arttırıyor. Büyük grev devam ediyor..."